

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vastulausete osakonna otsus osas, milles sellega lükati vastulause tagasi osa klassi 35 kuuluvate teenuste suhtes. Lükata ühenduse kaubamärgi taotlus nende teenuste osas tagasi ja jätta kaebus ülejäänud klassi 35 kuuluvate teenuste osas rahuldamata.

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda eeldas vääralt, et on tõenäoline, et taotletav kaubamärk ja vastandatud märk aetakse segi.

18. juulil 2011 esitatud hagi — Langguth Erben versus Siseturu Ühtlustamise Amet (MEDINET)

(Kohtuasi T-378/11)

(2011/C 269/121)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (esindajad: *Rechtsanwalt* R. Kunze ja *Rechtsanwalt* G. Württenberger)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada neljanda apellatsioonikoja 10. mai 2011. aasta otsus asjas R 1598/2010-4, mille ese oli ühenduse kaubamärgi nr 8 786 485 registreerimise taotlus;

— mõista kohtukulud välja Ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Kujutismärk „MEDINET” klassi 33 kuuluvate kaupade jaoks — registreerimistaotlus nr 8 786 485.

Kontrollija otsus: Keeldumine registreerida vaidluslust kaubamärki koos vanemusega varasemate siseriiklike ja rahvusvaheliste kaubamärkidega.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Määruse nr 207/2009 artiklite 34, 75 ja 77 rikkumine, mis seisneb selles, et apellatsioonikoda i) õigusvastaselt keeldus registreerimast vanemust, ii) ei vastanud argumentatsioonile, mille hageja esitas apellatsioonikoja otsuste kohta seoses prioriteedi ja vanemuse nõuetega, ning iii) ei viinud läbi suulist menetlust.

21. juulil 2011 esitatud hagi — Hüttenwerke Krupp Mannesmann jt versus komisjon

(Kohtuasi T-379/11)

(2011/C 269/122)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Saksamaa); ROGESA Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksamaa); Salzgitter Flachstahl GmbH (Salzgitter, Saksamaa); ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Saksamaa), voestalpine Stahl GmbH (Linz, Austria) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja C. Dittrich)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (teatavaks tehtud numbri K(2011) 2772 all; ELT L 130, lk 1) ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks⁽¹⁾. Hagejad nõuavad nimetatud otsuse täielikku tühistamist.

Hagejad esitavad hagi toetuseks kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikuvad tootepõhised võrdlusastmed paagutatud maagi osas direktiivi 2003/97/EÜ⁽²⁾ artiklit 10a.

Hagejad leiavad, et vaidlustatud otsuses lisas I sisalduvad eeskirjad, mis käsitlevad tootepõhiseid võrdlusaluseid, on õigusvastased.

— Vastuolu direktiivi 2003/97/EÜ artikli 10a lõikega 2

Hagejad märgivad, et tootepõhiste võrdlusaluste määratlus on paagutatud maagi osas vastuolus direktiivi 2003/97/EÜ artikli 10a lõikega 2 ning seda põhjusel, et komisjon kehtestas selle võrdlusaluse kindlaks teatava graanuleid tootva käitise põhjal, selleks et määrata kindlaks sektori või allsektori 10 % kõige tõhusama käitise keskmised näitajad. Hagejad leiavad aga, et graanulid ei vasta paagutatud maagile ning graanuleid tootvaid käitiseid ei peaks võtma arvesse 10 % kõige tõhusamate paagutamiskäitiste väljaselgitamisel.

— Vastuolu direktiivi 2003/97/EÜ artikli 10a lõikega 1

Hagejad märgivad, et tootepõhiste võrdlusastmete määratlus on paagutatud maagi osas vastuolus ka direktiivi 2003/97/EÜ artikli 10a lõikega 1, kuna komisjon kehtestas selle võrdlusaluse andmeid korrigeerides. Nad leiavad, et see teguviis ei ole kooskõlas võrdlusaluste kindlaksmääramise kriteeriumitega, nii nagu need on määratletud direktiivi 2003/97/EÜ artikli 10a lõikes 1.

2. Teine väide, mille kohaselt tootepõhised võrdlusalused on kuummetalli maagi osas vastuolus direktiivi 2003/97/EÜ artikliga 10a

Hagejad leiavad samuti, et tootepõhiste võrdlusaluste määratlus on kuummetalliosas vastuolus direktiivi 2003/97/EÜ artikliga 10a, kuna komisjon ei arvestanud kogu CO₂ sisaldust raua ja terase toomisel eralduvates jääkgaasides ja nende kasutamist elektritootmiseks, vaid vähendas neid näite hoopis 25 % võrra. Hagejad seevastu leiavad, et direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 kolmanda lõigu teisest lausest, selle direktiivi üldisest ülesehitusest, eesmärgist ja ajaloolisest tõlgendusest ilmneb, et komisjonil ei ole õigust näitajaid sel viisil vähendada.

3. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 296 teises lõigus sätestatud põhjendamiskohustust

Hagejad leiavad veel, et komisjon ei põhjenda oma otsust piisavalt. Nende väitel on võrdlusaluste määramise põhjendus puudulik. Nad väidavad, et kahtlused, mida komisjon väljendas seoses võimalike konkurentsimoonutustega, ei olnud piisavalt põhjendatud. Niisiis rikkus komisjon ELTL artikli 296 teist lõiku.

4. Neljas väide, mille kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet

Hagejad leiavad, et vaidlustatud otsus on vastuolus ka proportsionaalsuse põhimõttega osas, milles see puudutab võrdlusaluste määramist paagutatud maagi ja kuummetalli jaoks.

5. Viies väide, mille kohaselt on rikutud võrdsuse põhimõtet

Hagejad leiavad ka, et rikutud on võrdsuse põhimõtet.

6. Kuues väide, mille kohaselt on vaja vaidlustatud otsus tervikuna tühistada.

Hagejad on seisukohal, et vaidlustatud otsus tuleb tervikuna tühistada, kuna selle otsuse osaline tühistamine, mis hõlmaks ainult paagutatud maagi ja kuummetalli võrdlusaluseid, tooks vaidlustatud otsuse artikli 10 lõike 2 punkti b ja artikli 3 punkti c sätete koostoimel automaatselt kaasa *fall-back* meetodi kohaldamise. Samas paneks *fall-back* meetodi kohaldamine hagejad veel halvamasse olukorda kui see, kui kohaldataks komisjoni poolt ebaõigesti määratletud võrdlusaluseid paagutud maagi ja kuummetalli jaoks.

(¹) ELT L 130, lk 1.

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (JO L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

21. juulil 2011 esitatud hagi — Eurofer versus komisjon

(Kohtuasi T-381/11)

(2011/C 269/123)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL (Luksemburg, Luxembourg) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja C. Dittrich)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (K(2011) 2772, ELT L 130, lk 1);

— mõista menetluskulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (¹). Ta palub tühistada see otsus tervikuna.

Hagi toetuseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: kuummetalli tootepõhine võrdlusalus rikub direktiivi 2003/87/EÜ (²) artiklit 10a

Hageja tugineb vaidlustatud otsuse I lisas tootepõhiste võrdlusalustele esitatud nõuete õigusvastasusele.

Hageja võidab, et kuummetalli tootepõhise võrdlusaluse kindlaksmääramine rikub direktiivi 2003/87 artiklit 10a, kuna komisjon ei võta arvesse raua- ja terasetootmises tekkinud jääkgaaside kogu süsinikusisaldust, kaasa arvatud nende kasutamine elektritootmises, vaid on sellest maha arvanud umbes 25 %. Direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 alapunkti 3 teise lause sõnastusest, direktiivi ülesehitusest, selle eesmärgist ega ajaloolisest tõlgendusest ei nähtu, et komisjonil oleks õigus teha selliseid mahaarvamisi.

2. Teine väide: ELTL artikli 296 teises lõigus sätestatud põhjendamiskohustuse rikkumine